BENFICA –
O FORMAȚIE INVINCIBILĂ ?

Nu a trecut neobservată victoria reușită nu de mult, pe faimosul stadion „P.P.P." (Parc des Princes de Paris) de echipa Portugaliei în fața celei a Franței (2—1). Nu a trecut neobservată, pentru că din naționala lusitană au făcut parte nu mai puțin de **8 jucători de la Benfica Lisabona,** liderul necontestat al campionatului portughez, echipă care de pe acum — cu toate că mai sînt destule etape de jucat — are din nou titlul național „în buzunar". Numele echipei a făcut înconjurul Europei, și asta pentru bunul motiv că nu în fiecare an te întîlnești cu o formație care să domine campionatul atît de categoric ca Benfica: după 23 de etape „11-le" lui Eusebio nu numai că n a cunoscut înfrîngerea, dar **a cîștigat toate meciurile disputate** avînd 46 de puncte, cu... 14 mai mult decît cea de a doua clasată, Belenenses. De aceea, spuneam, Benfica se poate considera cu titlul în buzunar.

Deci, echipa din capitala Portugaliei va fi din nou prezentă în toamnă, în Cupa campionilor europeni, pe care acum a părăsit-o fiind eliminată de Derby County, și promite a fi o demnă adversară pentru Ajax (care a scos-o din competiție în sezonul trecut).

După ce a străbătut o perioadă mai dificilă, care a corespuns cu accidentul, încetarea vindecare și lenta revenire în formă a lui **Eusebio,** Benfica strălucește din nou. E drept, și **Eusebio** este din nou în plină formă, dar se pare că marele secret al revenirii se numește... **Jimmy Hagan,** antrenorul englez aflat de doi ani la conducerea echipei și al cărui contract nu va fi, însă, reînnoit la sfîrșitul sezonului.

Ce a adus nou Hagan, la Benfica?

Mai întîi, obișnuit cu **pregătirea fizică fără cusur a echipelor insulare,** nu s-a lăsat pînă cînd jucătorii săi nu i-au egalat pe englezi și la acest capitol; apoi, a întronat **o disciplină fără fisuri,** în care nu a ținut seama de nume; în al treilea rînd, a adoptat **o tactică ce a convenit cel mai bine lotului pe care l-a avut la dispoziție.** Și asta a fost apărarea în linie. **În 23 de meciuri, Benfica a marcat 78 de goluri** (dintre care 27 numai **Eusebio,** cel mai eficace atacant al continentului în clipa de față, lider în clasamentul „Ghetei de aur"). Și, în campionatul Portugaliei există cîteva echipe bune, ca de pildă Vitoria Setubal, Sporting Lisabona, F. C. Porto ș.a. În ciuda faptului că în fiecare duminică adversarii Benficăi fac totul pentru a se impune în fața sa sau a reuși măcar un meci egal, ceea ce s-ar numi senzația sezonului, formația antrenată de **Hagan** își continuă marșul său victorios. Sporting, de pildă, marele rival din Lisabona, a fost învins pentru a doua oară în acest sezon, într-un meci care a umplut pînă la refuz „Estadio Nacional", acest stadion în formă de potcoavă.

Și acum, de la Benfica, la echipa Portugaliei. Pe stadionul „P.P.P.", antrenorul **José Augusto** a prezentat următorul 11: **HENRIQUE — ARTUR, HUMBERTO,** Freitas, **ADOLFO — TONI,** Pavao, Quaresma — **NENÉ,** Abel. **EUSEBIO** în min. 65, Augusto l-a înlocuit pe Abel cu **ARTUR JORGE.** Toți cei subliniați sînt de la clubul campion. În rest, doi de la F.C. Porto (Pavao, Abel) și alți doi de la Belenenses (Freitas, Quaresma). Atît de bine a jucat Portugalia la Paris, în ciuda victoriei la limită și cu un gol din penalty, încît ziariștii francezi o și văd cel puțin în turneul final al viitorului Campionat mondial, cel din R. F. Germania.

EUSEBIO, cel mai eficace atacant al continentului nostru. Conduce în clasamentul „Ghetei de aur" cu 27 de goluri marcate pînă acum în campionatul Portugaliei

A impresionat în mod deosebit **Eusebio** care, la cei 31 de ani ai săi, este nu numai cel mai în vîrstă purtător al tricoului național, dar și — se spune — cel mai în formă internațional al Portugaliei. Au trecut anii de tristă amintire în care se spunea despre această „Panteră neagră" (denumirea unui film care povestește viața fotbalistului din Mozambic) că este la finele carierei. Un nou **Eusebio** a apărut acum. Dacă în trecut singura lui calitate era șutul și precizia acestuia de data asta el a început să joace mult mai colectiv, este mai altruist ca înainte, un adevărat conducător de joc și șef de orchestră — totodată — solist și virtuoz, capabil să sesizeze cea mai mică ocazie de gol, dar în același timp dornic să-și pună în valoare colegii de echipă.

Aceasta este **Benfica** și căpitanul ei în campionatul 1972—1973, în campionatul pe care îl va cîștiga, probabil, fără a pierde vreun punct...

WEST-HAM United,
ECHIPA DE STIL A LIGII ENGLEZE

Succesul în fotbalul englez nu este întotdeauna în relație directă cu standardul și stilul de joc sau cu valoarea sa spectaculară. Dacă ar fi fost așa, atunci **West-Ham United** ar fi avut o mult mai mare colecție de trofee.

În deceniul 7 (între 1960—1970), acest club din Londra a etalat un stil care nu i-a adus nimic în afară de... laude. El a cîștigat Cupa F. A., „Cupa Invitației americane" și Cupa cupelor. Dar dificultatea programului campionatului englez s-a dovedit de netrecut pentru W.-H.U. Pînă în sezonul trecut ea era privită ca o echipă ușor de egalat în ligă. Constatarea se aplică, de asemenea, în meciurile de cupă cînd are de înfruntat echipe din divizii inferioare. De exemplu, în sezonul acesta, a cedat în fața slabei echipe Stockport, ieșind din competiție.

O APĂRARE MAI STRINSĂ

Dar, de curînd, **West Ham** a adăugat o nouă variație la stilul său simplu și atrăgător, imprimat de managerul **Ron Greenwood,** unul dintre cei mai buni antrenori din Europa și membru al comitetului tehnic F.I.F.A. **West Ham,** pur și simplu, a decis că este neeconomic să ai patru apărători în linie, dacă adversarul ține în față numai o pereche de înaintași. Pînă în sezonul acesta, **West Ham** nu și-a putut permite să facă astfel, pentru că apărarea ei era expusă la cele mai mari greșeli, nu exista mare încredere în propria defensivă de cînd **Jim Standen** părăsise clubul. Dar acum, cu **Frank Lampard,** o mare promisiune engleză (sub 23 de ani), pe un flanc, și **John Mc. Dowell,** pe celălalt, secundați de **Clive Charles,** unul din mulții jucători de culoare, echipa a căpătat mai multă încredere.

PROMISIUNEA LUI TAYLOR

Poarta este apărată de **Peter Ghotier,** care a preluat postul cînd **Bobby Fergusson** a avut o dispută de contract cu clubul. În centrul apărării se află **Bobby Moore,** căpitanul lui **Alf Ramsey,** care acum a atins cea de-a 100-a selecționare în națională, și un tînăr asemănător ca construcție și stil, **Tommy Taylor,** care nu are încă 20 de ani, dar care va deveni cu siguranță un viitor jucător internațional. De cînd **Taylor** s-a întors din Orient, de unde **West Ham** s-a ales cu doi mijlocași accidentați, el s-a modelat după **Moore** și se acomodează bine cu el, ca plasament, permițîndu-i lui **Moore** să-și părăsească vechea lui poziție defensivă.

„Rezultatele pozitive ne-au dat tuturor încredere și au permis jucătorilor tineri ca Mc. Dowell și ca mine să ne exprimăm mai coerent fără ca să ne fie frică că facem greșeli", a spus **Taylor.**

Bobby Moore, nu are poate, aceeași mobilitate ca jucătorul vest-german **Franz Beckenbauer,** ca să vină din spatele apărării și, apoi, să inițieze atacuri. Dar **Moore** este atît de experimentat, încît are capacitatea să inițieze un atac și apoi să se retragă și să „mărture" pe cei care se infiltrează. Și el, și **Taylor** sînt familiarizați și încurajați să inițieze un atac în opt oameni.

„Aventura" de la **West Ham** a adus laude și o accelerare a pulsului de la sud pînă sus, la Merselside, în nord-vest, unde publicul din Liverpool a fost entuziasmat. Dar antrenorul **Greenwood** refuză să-și laude echipa. **„Să lăsăm fotbalul pe care-l joacă să vorbească pentru ea",** a spus el adesea.

CONTRIBUȚIA JUCĂTORILOR DE CULOARE

Tribunele lui **West Ham** sînt, adeseori, aproape pline, indiferent de poziția pe care o ocupă echipa în clasament. Privind lista celor ce alcătuiesc loturile clubului te izbește numărul mare al jucătorilor de culoare.

Clive Best, al cărui tată este ofițer la o închisoare din Bermude, a venit din proprie inițiativă, la 17 ani, la echipa **West Ham.** Are peste 1,80 m și cîntărește 82,5 kg, deși pe teren își folosește arareori greutatea în mod dur. Best a jucat în preliminariile CM în reprezentativa Bermudelor.

Coker este primul emigrant din Africa care a învățat fotbalul în Anglia și a obținut un loc în prima echipă a lui **West Ham.** în timp ce **Clive Charles** este primul jucător de culoare pe care **West Ham** l-a ales pentru echipa sa din prima divizie. Ca să nu mai vorbim de alți 10 tineri de culoare prezenți în diferite echipe ale acestui club, proveniți din școli. **Greenwood** apreciază că ei sînt dotați cu un echilibru natural, viteză și grație, dar că vor trebui să combine aceste calități cu forța.

ALBERT BARHAM
de la The Guardian din Londra

ANTRENORUL LUI A.C. BOLOGNA ÎN FAȚA UNOR PROBLEME DE ACTUALITATE

„JUCĂTORII AU DECIS TOTDEAUNA INOVAȚIILE TACTICE"...

Am avut prilejul să-i punem — prin intermediul colegului CESARE TRENTINI — *cîteva întrebări antrenorului* BRUNO PESAOLA, *acest argentinian stabilit de mai multă vreme în Italia unde a reușit cîteva rezultate spectaculoase cu cluburi de prima divizie ; în fruntea performanțelor lui trebuie să situăm cucerirea titlului, cu Fiorentina, în 1969. De atunci,* Pesaola *a evoluat așa și așa... Cînd mai bine — vezi cazurile cînd se descurca bine cu Bologna — cînd mai rău — vezi perioadele în care plutea spre țărmurile Diviziei B cu aceeași echipă și cînd era rapid concediat...*

Anul trecut, în toamnă, după un campionat în care suferiseră foarte mult, bolognezii se pregăteau pentru o nouă ediție sub conducerea unui antrenor celebru pentru vitalitatea și energia lui, dar și pentru o nervozitate care îi anula, de cele mai multe ori, luciditatea așa de utilă marilor hotăriri. L-am numit pe Oronzo Pugliese, *tehnician care a salvat „în ceasul al doisprezecelea" multe formații italiene din prima sau a doua ligă dar a și coborît — spectaculos și periculos — cu altele. În această atmosferă, în care jumătate din suporterii Bolognei credeau în* Pugliese, *iar cealaltă jumătate îl considerau cel mai mare pericol al echipei, s-a produs o surprinzătoare schimbare la președinția clubului.* Ugo Conti, *recunoscut pentru încăpățînarea lui a primit încrederea comitetului-director. Trei zile mai tîrziu,* Bruno Pesaola *prelua frînele echipei de la Pugliese.*

— Cum s-a petrecut această transmitere de puteri ? N-a fost greu să apăreți în fața lui Pugliese care nici nu bănuia ce-l așteaptă ? *Așa a sunat prima întrebare transmisă lui Pesaola.*

— *Dacă Oronzo, care îmi e bun amic, nu ar fi acceptat plecarea, eu nu aș fi admis să preiau echipa. Lucrurile s-au aranjat între el și președinte. Mi-am dat seama că, în timpul cît am lipsit, evoluția echipei a mers către cu totul alte obiective decît cele care mă conduc și pot fi aplicate față de elementele de care dispune în acest moment A. C. Bologna. Așa că, luîndu-mi toate riscurile, am trecut la o remaniere sub toate aspectele. Știam că la început vom plăti cu puncte modificările de toate ordinele. Așa a fost. Bologna s-a pus greu în marș dar, încet-încet a ajuns să joace așa cum îi convenea ei și, acum, iată-ne, facem o figură onorabilă după părerea mea.*

BRUNO PESAOLA

— Există un element-cheie în echipă pentru inspirarea tacticii dv. ?

— *În unsprezecele Bolognei din ultimii 6—7 ani omul nr. 1 rămîne Bulgarelli. Fotbalist complet și inteligent, dublat de un om adevărat, el reprezintă un mare noroc pentru orice antrenor. Nu numai că am discutat îndelungat cu el asupra noii haine tactice a echipei, dar socotesc că Bulgarelli a avut o contribuție foarte importantă la definitivarea planurilor noastre Ceea ce am realizat, am făcut-o folosind forțele de care dispunea Bologna la începutul sezonului. Noutățile unsprezecelui actual sînt două : Ghetti, un tînăr crescut de club, și Novellini, o achiziție care și-a justificat aducerea aici.*

— Cum apreciați actuala situație a fotbalului italian ?

— *E un moment de căutare și de alegere a unei noi căi. Din păcate, după opinia mea, fotbalul italian nu dispune în nouă sa generație de jucători de ridicată clasă internațională. Jucători de valoare medie are, să zicem, peste 100. Dar lipsesc acei premianți de generație care să decidă și calea tactică. Pentru că, după opinia mea în istoria fotbalului, jucătorii au decis totdeauna inovațiile.* Aleo James *l-a inspirat pe* Chapmann *în elaborarea WM-ului, marii jucători de care a dispus Brazilia în perioada campionatelor lumii 1958—1962 au creat sistemul 1—4—2—4 și varianta sa 1—4—3—3. În Italia, actuala manieră care apare tot mai demodată, a jocului foarte blocat în apărare, cu declanșarea contraatacului a fost strălucit exemplificată și fructificată de Internaționale. Pentru că existau acolo Suarez și Corso, exista acea defensivă care funcționa ca un ceasornic, dirijată de admirabilul Picchi.*

— Cum vedeți fotbalul mondial în acest moment ?

— *Parcurgem o perioadă foarte confuză. În care cad peste noapte presupuse mari favorite la titlul suprem, ca selecționata R. F. Germania, cînd nu știm efectiv, cît valorează actuala garnitură a Braziliei, cînd echipele Italiei, Angliei sînt în pline căutări. Pînă la sfîrșitul anului e greu de vorbit despre presupusele protagoniste ale viitoarei întreceri mondiale.*